

Samme dag blev (A) og (C) anholdt. (A), der blev sigtet for trusler, nægtede sig skyldig, men forklarede, at han måske nok havde lovet forurettede bank, når han var sur på denne, idet de unges jargon normalt var temmelig barsk. (C) nægtede sig ligeledes skyldig i sigtelseerne bortset fra et enkelt hærværksforhold. Begge blev den 28. juli 1995 fremstillet i Dommervagten, hvor (A) blev fængslet, medens (C) blev løsladt af byretten, hvilket landsretten senere ændrede til beslutning om varetægtsfængsling. (C) eftersøges stadig.

Ved en afhøring den 1. august 1995 oplyste forurettede, at brødrene, (C) og (A), samt en ukendt mandsperson var de værste.

Den 2. august 1995 blev der med spraymaling skrevet »Danmark for danskere« på tværs af nogle træplader for indgangsdøren. Kriminalpolitiet foretog gerningsstedsundersøgelse.

Tilsvarende hærværk gentog sig den efterfølgende nat, hvor politiet observerede omkring forretningen. Det lykkedes derfor at anholde den formodede gerningsmand, den 17-årige (D), der dog nægter sig skyldig.

I forbindelse med eftersøgningen af vidner i området har politiet blandt andet rettet henvendelse til de personer, der ifølge dagspressen havde udtalt, at de havde viden om sagen. Vidnerne har næsten alle ikke kunnet eller villet afgive forklaring til politiet, herunder oplyse navne og hændelser.

Efter varetægtsfængslingen er sagen, som det er sædvanligt med arrestanter, der sigtes for trusler, overgået til efterforskning i Københavns Politis drabsafdeling, hvor forurettede har været til afhøring gentagne gange. Ved første afhøring blev han vejledt om sin adgang til at have en bistandsadvokat til stede, hvilket han ikke ønskede.

Forurettede forlod imidlertid afhøringen, idet han var vred over, at politiet havde anholdt et af bandemedlemmerne, (E), som politiet fejlagtigt havde antaget var identisk med en af de uidentificerede uromagere, hvilket bevirkede, at (E) nu var begyndt at chikanere ham.

Forurettede indvilligede dog den 7. august 1995, efter at være foreholdt, at politiet måtte have alle oplysninger i sagen, og at det ikke var acceptabelt at friholde den værste i banden fra sagen, i at redegøre for (B)'s rolle. Forurettede forklarede blandt andet, at (B) havde sagt, at han kunne standse hærværket, hvis han fik beskyttelsespenge i form af gratis mad og et »lån« af forurettede, når han havde brug derfor.

Under afhøringen indfandt John Brogaard sig og frarådede forurettede at udtale sig om (B), hvorefter forurettede meddelte, at han på grund af frygt ikke turde udtale sig yderligere om (B), og forlod afhøringen.

Der er senere foretaget yderligere afhøring af forurettede, enkelte andre vidner, der har været villige til at udtale sig, (B), der blev varetægtsfængslet den 10. august 1995, og som nægter ethvert kendskab til chikanen mod forurettede og dennes omgangskreds, (A), der har udtalt, at han er bange for at give oplysninger om (B), samt Dede Tas, der i pressen fejlagtigt er omtalt som tidligere ejer af grillbaren. Dede Tas, der er fra Tyrkiet, har til rapport forklaret, at hverken han eller hans brødre i den tid, de arbejdede i grillen, har været udsat for racistiske angreb fra kvarterets unge, samt at (A) har været kendt for at være stor i slaget og have »en stor mund«, uden at der ligger noget reelt bag. Tas, der har hjulpet forurettede i forretningen under en del af urolighederne, har oplyst, at han mener, at forurettede hverken har evne eller vilje til at fortsætte forretningen.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt chikanen er racistisk motiveret, bemærkes endvidere, at den formodede hovedmand (B) og hans bror er af thailandsk herkomst.

Et andet vidne, der flere gange har hjulpet forurettede, når der var uro i forretningen, har oplyst, at det – så vidt han kan se – drejer sig om særdeles grove drengestreger, der intet har med racediskrimination at gøre, selv om der i forbindelse med chikanen er anvendt racistiske udtryk.

Som det fremgår af rapportmaterialet, har politiet anvendt betydelige ressourcer på at hjælpe forurettede bedst muligt, men forudsætningen for at kunne skride strafferetligt ind er, at politiet kan fremskaffe de fornødne beviser, det vil sige indenrettlige vidneforklaringer. I modsat fald må de varetægtsfængslede løslades med mulighed for at få erstatning fra det offentlige for uberettiget frihedsberøvelse.

Ligeledes har politiet ikke mulighed for at meddele uromagerne forbud mod at indfinde sig i restauranten, medmindre der dokumenterbart foreligger oplysninger om, at de pågældende har forfulgt forurettede og fortsat må antages at ville gøre det.

Disse beviser har som følge af en formentlig velbegrunnet frygt hos vidnerne – ikke mindst forurettede – været og er fortsat meget vanskelige at tilvejebringe, så længe politiet ikke kan til-